

[Bjørn Westh]

ministerens bedste emner – skovtilplantning og jordbrugsdrift i miljøfølsomme områder.

Desværre synes jeg, at landbrugsministeren har håndteret lovforslaget uheldigt, fordi han siden har fremsat et lovforslag, som vi skal behandle lidt senere, nemlig landbrugsloven, hvorefter der kan udstykes frijord, når den bliver tilplantet. Efter dette lovforslag gives tilskud til tilplantning, og man kan sige, at dermed vil det offentlige, EF og den danske stat, komme til at betale for produktion af frijord, der kunne sælges frit, hvilket vi i hvert fald hidtil har været enige om ikke at ønske.

Ministeren vidste, det ville skabe problemer. Han var advaret om, at der kunne være en sammenhæng mellem de to love. Ikke desto mindre indgik ministeren en aftale med Fremskridtspartiet og andre partier om landbrugsloven vel vidende, at han ikke havde sikret sig flertal for dette lovforslag, især ikke når han ændrede på landbrugsloven på dette bestemte punkt.

Derfor burde landbrugsministeren, når han nu besluttede sig for at foreslå denne lov og landbrugsloven, også have sikret sig, at Fremskridtspartiet stemte for lovforslaget. Man kan ikke lave landbrugspolitik med Fremskridtspartiet på den ene side og med os andre på den anden. Skal vi så komme og redde stumperne? Det er ikke rimeligt.

Lovforslaget er ikke godt. Vi mener, det er et eksempel på, at EF laver nogle ting, der ikke er gode. Det er mest udtryk for, at der var nogle tyske ønsker, der skulle imødekommes, og derfor blev der i forbindelse med nogle prisforlig lavet nogle direktiver, som nu giver os problemer herhjemme.

For at nævne nogle af de problemer, denne lov medfører: Vi har i Markedsudvalget behandlet forslag om støtte til gul vikke inden for braklægning. Da det gav problemer, behandlede vi dernæst støtte til gul vikke uden for braklægning. Man kan altså få støtte til begge måder nu.

Vi har også haft diskussioner om, hvad grøn braklægning er herhjemme. Det er, når den er plantedækket og plantedækket må bruges. Så har vi haft diskussion om, hvad sort braklægning er. Det er ikke sort, men plantedækket jord, men plantedækket må ikke benyttes. Vi har også haft diskussioner om, hvorvidt man kunne sammenstykke de arealer, man skulle braklægge, for at få støtte til mange små are-

aler, man alligevel ikke benyttede til noget, og det kan man.

Vi har også set eksempler på, at folk har haft travlt med at opdyrke eng, for hvis de har dyrket korn i deres eng i et par år, kan de få braklægningsstøtte, når de holder op med at dyrke korn. Derfor er der i år landmænd, da vi har haft et tidligt og forholdsvis tørt forår, der har udnyttet chancen for at dyrke noget eng op til korn, fordi de i hvert fald ville være sikre på at kunne få braklægningsstøtte, når denne lovgivning blev gennemført.

Vi mener, det er et meget bureaukratisk lovforslag og meget svært at administrere. Vi mener ikke, det får ret stor indflydelse på EF's overskudslagre, og da samtidig den del, vi egentlig synes var mest interessant, nemlig tilplantning med træ, viser sig at give nogle uheldige virkninger, når den sammenholdes med landbrugsloven, har vi ikke kunnet medvirke til det.

Men vi vil ligesom SF gerne kigge på, om man kan lave jordbrug i miljøfølsomme områder på en måde, der tager mere hensyn til naturen, og derfor kan vi støtte den del af lovforslaget.

Gade (SF):

Med de ændringsforslag, som vi fra SF og Socialdemokratiet har stillet, vil vi komme i den situation, at det, der bliver tilbage af lovforslaget, hvis de to ændringsforslag vedtages, bliver støtte til jordbrugsdrift i miljøfølsomme områder, og den del af forslaget er vi helt enige i skal gennemføres. Derimod har vi store betænkeligheder på de to andre områder. Vi stiller derfor ændringsforslag for at få dem ud.

Det ene er spørgsmålet om tilskud til skovtilplantning. Jeg er enig i de betragtninger, hr. Bjørn Westh er kommet med på dette punkt, om den uheldige virkning, når det skal sammenholdes med de ændringer i landbrugsloven, som jeg har forstået er en indrømmelse til Fremskridtspartiet.

Jeg vil bruge lidt tid på det andet ændringsforslag, hvorefter braklægningsordningen bliver stemt ud af forslaget. Hvis vi ser tilbage på hele processen i EF med vedtagelse af denne ordning, har vi et lærestykke i, hvad der kan ske, når sager bliver afgjort på højt niveau. Det højeste niveau i EF er EF-topmøder, og på EF-topmøder forventer man, at når statscheferne